

אלישבע? האם מחזיק שריהביי תחון חדרים אלה על חשבון משי-כורת, או שמא מימן משולם המוי-סיב את החזקתם?

מסע

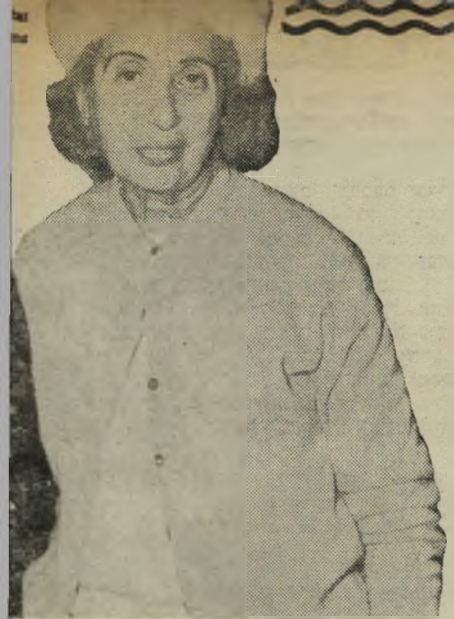
בין האוצרות

די להגיע להיבטים הציבוריים הנוספים של פרשת אלישבע, מן הראוי להקדים ולספר את המשך השיתוף והיחסים ביניהם. קשה לקבוע את סיב היחסים אלה, ש-נמשכו כמעט שנתיים. כך, למשל, היתה אלישבע באה לא פעם במבוכה, כשדין היה עומד על כך שהיא בת 16, ולא בת 22 או 23. בפעם הראשונה כששאל ל-גילה והיא השיבה לו: 22, הוא צחק בפניה, אמר שהיא מבגרת את עצמה ככוונה. הוא היה צוחק בפניה כל אימת שהיתה מנסה להוכיח לו שאינה בת 16 והיתה מוציאה את תעודת-הזהות שלה כדי להוכיח לו זאת. בגלל ההמשכיות ביחסים, הלכה והת-גבשה בליבה של אלישבע האמונה כי

משה דיין ישא אותה לאשה. היא היתה מאהבת בו, כשענתה בפני חברותיה, עד מאחורי האזניים. היא כבר ראתה את עצמה כחלומותיה כאשר החזיקה. הדבר היחיד שמנע את נשואיהם, כך הבינה אלישבע מדבריו של משה דיין, היה סירובה של רות להעניק לו את הגט שהוא כה מבקש. רות דיין ידעה על יחסיהם. היא היתה מקבלת את שיתוף הטלפון כשאלישבע היתה מתקשרת אל משה בביתו. הן היו משוחחות ארוכות בטלפון. גם מיקי בייטל, מזכירתה של רות דיין, הכירה את אלי-שבע וידעה אודותיה. איך שהוא, בדרך בלתי ברורה, נודע לרות דיין דבר קיומה של אלישבע והי-מקום שהיא תופסת בחייו של דיין, יום אחד תופיעה מזכירתה, מיקי, בסלון של אלישבע. היא ביקשה ממנה לצאת החו-צה, כיוון שרות ממתנה לה במכונית ורצה לשוחח עמה. אלישבע נמצאה במצב של התלבטות. מזה זמן רב טען דיין בפניה שרות מסר-ת להעניק לו גט, ביקש ממנה שתנסה לדבר עם רות ולהספיע עליה שתסכים להגרש. אלישבע היססה לעשות זאת. הנה, עתה, נוצרה האפשרות לשיחה.

אל ברגע האחרון הרגישה אלישבע כי אינה יכולה לגשת אל רות ולבקש ממנה שתותר על בעלה למענה. היא הודיעה למיקי שהיא עסוקה ואינה יכולה לצאת. מאותה סיבה סירבה אלישבע לבקר בביתו של דיין בצעהלה. בתקופות שרות דיין שהתה בארץ, למרות שהפציר בה לבוא. בתקופות שרות נסעה לחו"ל, ניאור תה אלישבע להיפגש עם דיין בביתו. הוא היה עורך לה שם מסע בין אוצרות הי עתיקות שלו, שהיה מסתיים במחסן. שם היו מאוחסנים העתיקות שטרם הרכיב ומיין. אלישבע, למרות כל ההסברים, טע-נה כי אינה מבינה דבר. באחד הימים, כשרות דיין נעדרה מ-הארץ, הסיע דיין את אלישבע לביתו. הוא הבטיח לה שהבית ריק ואין בו איש. אבל להפתעתם מצאו בבית את העוזרת, טוני. העוזרת לא גילתה התרגשות נוכח הפגישה הבלתי צפויה. היא אמילו הכינה להם קפה, ואלישבע היתה מלאת התי-פעלות על שבמקום טוכר שמה העוזרת ריבה בקפה. גם לאשה השלישית בחייו של דיין, לרחל כורם, נודע, אם כי קצת במאחר, דבר קיומה של אלישבע.

צמד המקליטות

10,000 הלירה כדמי

שלושה צ'קים, שלושה

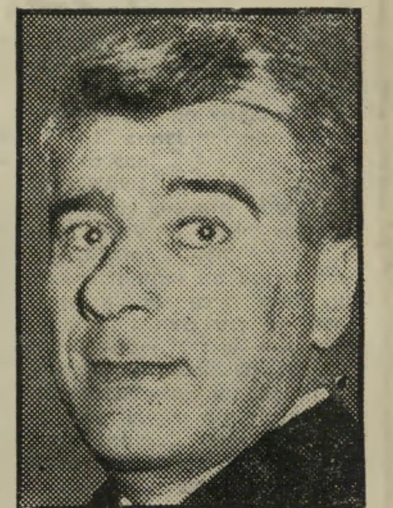
בעייה 3: האם שריהביי תחון חושף את עצמו לסחיטה ויוצר בכך סיכון ביטחוני חמור ביותר?

אחר הימים הרגישה אלישבע לפתע, כי משהו השתנה ביחסו של משה דיין אליה. היה זה אחרי שטילפנה לביתו במשך שעות ארוכות ולא קיבלה תשובה. אלישבע, שידעה כל הזמן על קיומה של

לנוף באלישבע: איך את מעיזה לצלצל ולהפריע לשריהביי תחון? תשובת אלישבע: תפנה אליו ותשאל אותו. על כל שאלה נוספת, השיבה לו אלישבע: תשאל את דיין.

תשובותיה הרגינו אותו והוא התפרץ כלפיה: את לא יודעת שאני קצין בכיר במשטרה? חוצפנית! צאי מהחדר!

שלוש לא העלה כלל על דעתו שיש איזה קשר בין דיין לתופרת הקטנה מרחוב דינגוף. רק כשנשאר לבדו בחדר עם אמה,

שרוש תתיניצב אהרון שלוש, ראש ענף תפקידים מיו-חדים במטה הארצי של משטרה ישראל, מילא תפקיד מרכזי בפרשת אלישבע, כאשר הועמד על ידי דיין למונע הסדרות שלפניו מצד אלישבע. הצורה בה משך את ידו מהפרישה והתייצבותו לצידה של אלישבע, מאירות אותו באור חיובי ביותר.

רחל כורם, קינאה לה, וזאת למרות ש-דיין הבטיח לה שיחסי עם רחל הם אפלי-טוניים בלבד.

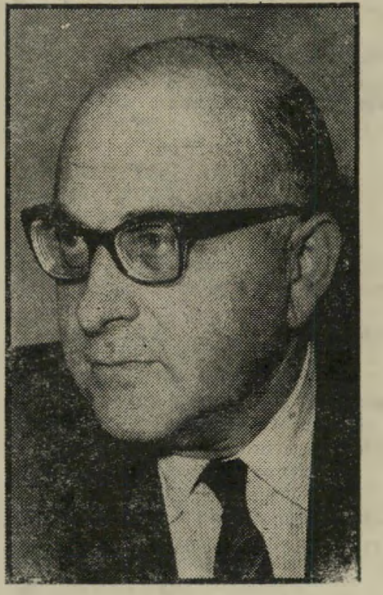
היא המשיכה לצלצל, עד שבשעת לילה מאוחרת, השיגה את משה בביתו. היא חקרה אותו היכן היה, ודיין גילה לה כי שהה באתר ביטחוני מסוים. למחרת, ציל-צל דיין לאלישבע והכין אותה שלא ל-דאוג אם תבוא המשטרה לחקור אותה. הוא הסביר כי יש האזנה על הקו שלו. המשטרה הבחינה כי היא צילצלה אל ביתו בתכיפות והחליטה לבדוק כמה הי ענין. דיין הודיע לה, שאם יבוא אליה מי המשטרה, שתפנה את השוטרים אליו. עוד באותו יום צילצל אליה אהרון שלוש, ראש ענף תפקידים מיוחדים במ-משטרת ישראל, הודיע לה שהוא רוצה לדבר עימה. הזמין את עצמו לסלון הי תפירה, השוכן מאחורי קפה כסית. כאשר הגיע שלוש לחנות, הוא החל

לזנון כי היא מטרידה אותו, כנסיון להיפטר ממנה. אם יש אמת כמענה זו, הרי זה שוב מעשה בלתי נסבל מבחינה ציבורית. שכן, לא יתכן ששרי-הביי תחון יזעיק את המחלקה לתפי-ידים מיוחדים שז המשטרה, כדי לפתור את בעיותיו האישיות והפרטיות. נראה ששדוש עמד על נקודה זו במהירות. אחרי שהתברר לו כיב היחסים בין אלישבע לדיין, הפך לידירה, סירב להתערב ב-פרשה כקצין משטרה, אלא ניריד אישי.

שני מכשירי הקלטה

מן קצר אחר-כך קיבלה אלישבע בביתה שיחת טלפון מאדם אלמוני לבגיה, שהציג את עצמו בשם גרשוני. האיש, בעל טון הדיבור השקט והמאופק, הסביר לה בטלפון כי איננו יכול להציג את עצמו, אלא כידיד של אחד מהמלווים של דיין. אלישבע, הבינה מיד בשיחה ראשונה, כי האיש המתקשר עומה הוא רצוני, וכי יש בידו אינפור-מציה חשובה למסור לה. היא ביק-שה ממנו להתקשר שנית, ניצנה את הזמן כדי לרוץ ולרכוש מכי-שיריהקלטה, באמצעותו רצתה להקליט את תוכן השיחה עימו. הנקודה המצחיקה בכך היא, ש-אלישבע לא ידעה כלל שאיננה צריכה לקנות מכשיריהקלטה, כיוון שמכשיר כזה מצוי בבית. היא דא-ידעה שכדי אמה נמצא טייפי-רקורד, באמצעותו היא מקליטה את כל שיחותיה עם דיין, מאז החז-לציצל אליה בעקבות פגישתם הראשונה.

בסלון אלפי, בו עובדות השתיים, יש קו טלפון אחד, אליו מחוברים שלושה מכשירי טלפון. בכל פעם שאלישבע שוח-חה בחדר אחד, היא לא ידעה שאמה מקליטה את שיחתה מהטלפון בחדר הי שני. מדוע עשתה זאת האם? קשה לתת תשובה ברורה על כך. כפי שטענה בזמנו, היא הסתייגה מהרגע הרא-שון מיחסיה של בתה עם שריהביי תחון. תחילה הסכימה לפגישותיה של אלישבע עם דיין מתוך הנחה שפגישות אלה עש-יות להקל במשפטו הפלילי של בנה, היא הכירה את בתה כבתולה. שלא התרועעה מעולם עם גברים, ולא האמינה כי יכולים

רוטנשטרייך

ראש לישכת עורכי-הדין, ייצג את שר-הביטחון משה דיין במשאומתו עם אלישבע צייזם, על הפיצוי הכספי שיינתן לה בתמו-רה על הפסקת היחסים בינה לבין שר הבי-טחון ועל הסכמתה שלא לפרסם זאת ברבים.

סיפרה לו האם על הרומן המתנהל בין דיין לבין בתה. שלוש קרא מיד לאלישבע לחזור לחדר. הוא התנצל בפניה והסביר כי לא ידע כלל על יחסיה עם דיין. לפני שנפרד השאיר בידיה את מספר הטלפון הפרטי שלו, ביקש ממנה להתקשר עמו בכל פעם שיתעוררו אצלה בעיות כלשהן. עך היום מאמינה אלישבע כי שלוש בא אליה אחרי שדיין חתי